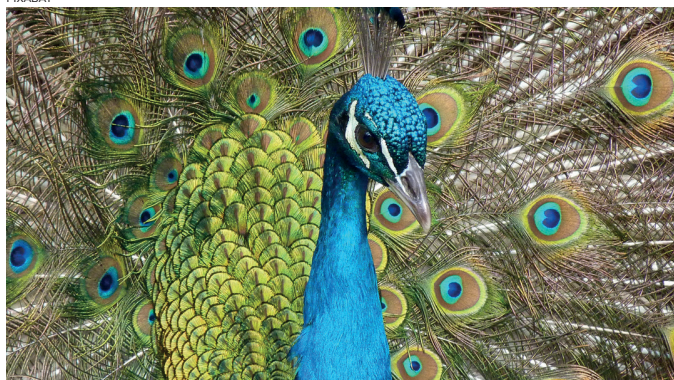

Den ursprungliga - och kommande - skönheten

Enligt Bibelns skapelseberättelse¹ placerade Herren våra urföräldrar i en trädgård som Han själv planterat för dem.

PIXABAY

Den natur som omger oss idag är fortfarande full av skönhet och sinnrikheter, både i växt- och djurriket, och smultroren smakar fortfarande himmelskt, åtminstone de riktigt mogna. Jämfört med den ursprungliga naturen är den ändå likväl bara en blek skugga. Finns det någon grund för ett sådant påstående, undrar du kanske? Låt oss se på ett par.

I vilka miljöer hittar vi idag varelserna med den mest iögonfallande och färgsprakande designen? Man behöver inte tänka särskilt länge innan man kommer på svaret – i regnskogarna och i korallreven. Varför just där? Har de miljöerna någonting gemensamt? Ja, de är fulla av gömställen! Där kan en fågel eller fisk skylta med all sin färgprakt och lysa som juveler i solskenet. Skulle någon predator (rovdjur) dyka upp kan de snabbt dyka in i något gömställe och komma undan. Längs med våra svenska kuster ligger däremot ejderhonorna kamouflerade bland klapperstenarna och i skogen gör morkullan detsamma, spräckligt gråbruna, så långt från färgprakt det går att komma – allt för att undgå räven.

Har du tänkt på att det högst troligt inte var så från början?! Gud gav åt djuren de gröna örterna till föda och åt människan även all trädfukt. Rovdjur som räv, varg och björn var då utpräglade

de växtätare², så några kamouflagefärger fyllde ingen funktion i hans ursprungliga skapelse. Alla djur kunde därför visa sig i all sin prakt utan att ha någonting att frukta. Förmodligen försåg Gud i sitt förutseende ejderhonan och morkullan med en genetisk "förprogrammering" som möjliggjorde för dem att i kommande generationer "tona ner" sin färgprakt om omständigheterna så skulle kräva.

Det finns ännu ett skäl. Som du säkert vet gör vi klokt i att inte utsätta oss för energirik strålning och allehanda syntetiska, onaturliga ämnen. Det är för att de förorsakar så kallade mutationer – slumpmässiga förändringar i vårt DNA. Chansen att en mutation är mer eller mindre skadlig är åtminstone tiotusentals gånger högre än att den skulle vara till fördel för den som drabbas av den. I människans fall har genetisk forskning visat att varje ny individ har åtminstone 60–100 nya sådana slumpmässiga förändringar i sitt DNA i förhållande till sina föräldrar, eftersom vare sig cellernas korrekturläsningssystem eller det naturliga urvalet förmår eliminera dem. Och människan är inte unik i det avseendet, så det här gäller även alla andra organismer. Därför sker det en långsam, men obönhörlig nedbrytning av levande varelsers arvs massa efterhand som tiden går. Ingenting tyder på att den här

processen skapar nya fantastiska egenskaper hos levande varelser. Tvärtom – den pekar stället tillbaka mot den tid i lustgården när mutationer ännu inte hade fått tillfälle att bryta ner, mot den dag när Gud betraktade all skönhet i sin skapelse och utbrast "Det var mycket gott".

Vad var det som startade denna negativa spiral? Det var människans beslut att vandra sin egen väg, bort från Guds ansikte och bud. Bibeln kallar det syndafallet och det ledde till en förbannelse, inte bara över mänskligheten, utan över hela skapelsen. Kapitel 8 i Romarbrevet talar om detta. Dessbättre är det ett tillstånd som snart är över. När Jesus kommer tillbaka och uppståndelsen sker kommer allting att ställas tillrätta. Det är minst sagt skönt att veta! Vi som tagit emot Jesus genom tron kommer en gång att få se både Honom och hans skapelse i dess ursprungliga skönhet, ja rentav skönare än så!

/Redaktionen

NOTER

1. Genesis håller med de teologer som anser att det bara finns en skapelseberättelse som beskrivs ur två perspektiv – Bibelns första kapitel beskriver skapelsen ur kronologiskt perspektiv medan det andra kapitlet fokuserar på människans skapelse.
2. ...vilket de åter ska bli den dag när Herren kommer tillbaka (Jes 11). Tänk att trons folk kan se fram mot att få se skapelsens ursprungliga skönhet.